

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 grudnia 1985 r.

Nr 41

TRESC:
Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 261 — nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1985 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem z uboju gospodarczego 525
- 262 — Ministra — Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 6 grudnia 1985 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia miast, w których terenowym organem administracji państwowej o właściwość ogólnej jest prezydent miasta 525
- 263 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 15 listopada 1985 r. w sprawie szczegółowych zasad wynagrodzenia pracowników instytucji artystycznych 526
- 264 — Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” z dnia 31 października 1985 r. w sprawie opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych 529
- 265 — Przewodniczącego Komitetu do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” z dnia 31 października 1985 r. w sprawie zwolnienia od opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych 530

UCHWAŁY WOJEWÓDZKICH RAD NARODOWYCH:

- 266 — w Koninie nr 45 z dnia 28 listopada 1985 r. w sprawie zmiany granic miast Konina i Klecowa 531
- 267 — w Zielonej Górze nr X/65/85 z dnia 28 października 1985 r. w sprawie zmiany granic miasta Zielonej Góry 531

OBWIESZCZENIE

- 268 — Prezesa Państwowego Zakładu Ubezpieczeń z dnia 20 listopada 1985 r. w sprawie ogłoszenia ogólnych warunków ubezpieczenia statków powietrznych od uszkodzeń (aerocasco), ogólnych warunków ubezpieczenia statków żeglugi śródlądowej od uszkodzeń (casco) i taryfy składek za te ubezpieczenia 532

261

ZARZĄDZENIE Nr 30 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1985 r.

w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem z uboju gospodarczego.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49,

poz. 238 i Nr 50, poz. 245 oraz z 1958 r. Nr 22, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przekazuje się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług uprawnienia do wydawania przepisów w sprawie eksperymentalnej sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

262

ZARZĄDZENIE MINISTRA — SZEFA URZĘDU RADY MINISTRÓW

z dnia 6 grudnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia miast, w których terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej jest prezydent miasta.

Na podstawie art. 125 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) oraz w związku z art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych

organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Administracji i Gospodarki Przestrzennej z dnia 12 listopada 1984 r. w sprawie ustalenia miast, w których terenowym organem administracji państwowej o właściwości ogólnej jest prezydent

miasta (Monitor Polski Nr 25, poz. 170 i z 1985 r. Nr 3, poz. 21), § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Oprócz miast określonych w art. 125 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) w miastach: Bełchatów, Kołobrzeg; Kutno, Oświę-

cim, Radomsko, Starogard Gdański, Swinoujście, Zduńska Wola i Żyrardów terenowymi organami administracji państwowej o właściwości ogólnej są prezydenci tych miast”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Minister — Szef Urzędu Rady Ministrów: *M. Janiszewski*

263

ZARZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 15 listopada 1985 r.

w sprawie szczegółowych zasad wynagradzania pracowników instytucji artystycznych.

Na podstawie § 2 ust. 2, § 3 ust. 6, § 8 ust. 2, § 9 ust. 3, § 11 ust. 2, § 12 ust. 2 i § 16 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 października 1985 r. w sprawie zasad tworzenia systemów wynagrodzeń pracowników instytucji artystycznych (Dz. U. Nr 48, poz. 249) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się:

- 1) zasady ustalania wynagrodzeń zasadniczych i dodatków funkcyjnych, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,
- 2) sposób ustalania stawek za występy i opracowania artystyczne określony w załączniku nr 2 do zarządzenia,
- 3) zasady zaliczania okresów zatrudnienia do okresu pracy stanowiącego podstawę do przyznania dodatku za wysługę lat, stanowiące załącznik nr 3 do zarządzenia,
- 4) zasady ustalania okresów pracy uprawniających do nagród jubileuszowych dla pracowników artystycznych, stanowiące załącznik nr 4 do zarządzenia,
- 5) zasady przyznawania i wypłacania dodatków za pracę w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uciążliwych i niebezpiecznych, stanowiące załącznik nr 5 do zarządzenia.

§ 2. Zasady przyznawania dodatków:

- 1) za upowszechnianie kultury w terenie, związanych z trudnymi warunkami pracy przy wyjazdach poza granice miasta będącego siedzibą instytucji artystycznej, oraz
 - 2) za kierowanie zespołem pracowników, pracownią, brygadą
- ustala dyrektor instytucji artystycznej.

§ 3. 1. Dla pracowników zajmujących się obsługą techniczną oraz organizacją lub realizacją imprez estradowych i rozrywkowych może być wprowadzony:

- 1) akordowy (ruchomy) system płac, w którym wysokość dodatkowego wynagrodzenia jest uzależniona

od liczby zorganizowanych lub zrealizowanych dodatkowo imprez i od osiągniętych wyników

- 2) czasowo-prowizyjny system płac dla pracowników organizacji widowni, w którym wysokość dodatkowego wynagrodzenia jest uzależniona od sprzedaży biletów wstępu i osiągniętych wyników.

2. Dodatkowe wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, mogą być ustalone do wysokości:

- 1) 10% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za obsługę jednej imprezy — dla pracowników technicznych,
- 2) 15% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego za zorganizowanie lub zrealizowanie jednej imprezy — dla pracowników zatrudnionych przy jej organizacji lub realizacji,
- 3) 5% ceny każdego sprzedanego biletu — dla pracowników organizacji widowni.

3. Warunki wypłacania wynagrodzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala regulamin zakładowy.

§ 4. 1. Jeżeli pracownik został przyjęty do pracy z własnym instrumentem, ubiorem scenicznym, rekwizytem lub narzędziami albo używa własnych akcesoriów do instrumentów, może mu być przyznana odpłatność za ich używanie w wysokości ustalonej przez dyrektora instytucji artystycznej w ramach posiadanych środków.

2. Odpłatność za używanie własnego instrumentu i akcesoriów do instrumentu może być ustalona w kwocie nie wyższej niż 2400 zł miesięcznie.

3. W szczególnych wypadkach, za zgodą Ministra Kultury i Sztuki, odpłatność może być ustalona w wyższej kwocie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1985 r.

Minister Kultury i Sztuki: *K. Zygulski*